

Муаллиф : Довудшохи Сулаймоншох

06/20/2012

Ношукрӯ

Хикоя

Машав гамгин агар духтар бизоди,

Ки бо духтар бувад пайваста шоди.

Бадриддин, имруз пештар аз падари муйсафедаш, замоне ки садои фораму борики муаззини масчиди деҳаи тоҷикони асноашарии Сабзихарв мардону ҷавонони намозгузorro ба масҷид меҳонд, аз хоб бедор шуда буд. У паст-паст сурфида, дари сиёхонаро так-такунон, бо овози паст суоломез гуфт: -Ого масҷид меравем? -Чаро не? - [озир бачам, меоям, хозир....

Муйсафеди Обидшоҳ аз тирамоҳи порсол то ба имруз пайваста бемор буду кампири Моҳинав пойвозу бемордори у. Бечора кампираш дар ин муддат уро халилобу мургшурбо хуронда, масҷидраваш қард, вале агар у тасодуфан ягон руз ба посе, (дидорбинии зани зуръетёфта), ё ҷои дигар мерафту муйсафедро ҳаволаи ду синхораш(келин) мекард, фишори хуни у ҳамон руз хатман боло мерафту нолиши у боз сечанд мешуд. Кампири Моҳинав офтобаи пури оби ширгармо ба ташноб бурда, худ андармони ҷойҷуши гардид. Муйсафед остин барзада, охиста-охиста машгули таҳорат гашт. Зери лаб куфу суфкунон у дуое меҳонду ҳамзамон фикру зикраш боз ба тарафи писари ноziёнаш Бадриддин рафт, вале дафъатан худро таскин дода, нимгурма гуфт: «Иншоаллоҳ ҳамааш хуб мешавад. Кампирро гуфтан лозим, ки бо синхорам минбаъд ба болохона гузаранд. Он ҷо шабҳо салкин. Агарчи баҳори имсола сарду сербориш омада бошад ҳам, ҳафтаи охир гарм аст. Боз зан бо зан чур(рост) меояд. Се духтарҳои хурдии Бадриддинро янгааш Оростамоҳ бояд зери канот бигирад. Баъдан, ҳам утоқи хобу ҳам утоқи бачаҳои Нуриддин қалону барҳавоянд. Ба Нуриддин гуфтан лозим, ки баъди кулба (шудгор) аз лалмазори пушти агбаи Гарданга торону рову ҷағора чинда биёрад. Харчи набошанд ҳам, шаш духтари Бадриддин кобулианду маззаи торону ҷағораи Сабзихарвро кам чашидаанд. Ду руз пеш Шакилову Сухайлои ноздонаву хурдсол дар назди меҳмонони хоричи барои ҷуқри ҷангида буданд. Он қадар гирев бардоштанд, ки Бадриддин аз рафтори духтаронаш дар пеши хоричиҳо як андоза кам омад. Меҳмони фаронсави ба Шакило кулҷаи қандин мурут мекарду ҳамсари у ба Сухайло ширинии когазпечеро аз ҷайб бароварда дод. Вале онҳо ба шириниву кулҷаканд ним назаре накарда, ҷашм аз ҷуқриву торонҳои руи дастархон намеқанданд.-Шаҳриянд, шаҳри...,қанди бисъёр дидаанду сабзай кам. Сабзавору майсабор хар шаш духтари Бадриддину Малолай дар Қобул руста буданд. Падари духтарҳо дар замони ҳукумати демократии Начибулло

сохибмансаби вазорат буд, вале дар замони ҳукумати мучохидон аз кор барканору ба кавли хамкасби дигари бекораш огои Самангони «аз барги чинор бекадртар» шуд. Бадриддини бепулу пайса ба хар муассисаву идораи он вақта сар мехалонду бенатичаву малул аз он чо мебаромад. Танхо баъди оне, ки сулх ба кишвар омаду вазоратхо ба вазифаи собики худ даст заданд, «кор ба ахли кор» тавзеъ шуд. Хамсабаку шарики чониаш Самангони дар Бомиён дар як идораи хоричии фаронсави кор ба худ пайдо кард. Мохе баъд Самангони Бадриддинро ба Бомиён хост. Бадриддин аз рузи аввали ба кор омаданааш бо кори содиконаву бо донишани забони англиси, дар калби раиси ин дафтари башари огои Мишель маъво пайдо кард. Ним сол баъд ин муассисаи хоричи дар Сабзихарв шуруъ ба фаъолият карду Бадриддин раиси ин муассиса гашт. Тули як мох аст, ки Бадриддин хуру хоб надорад ва дар ин муддат хазорхо дехконхо аз идораи у ба тарики ройгонаву нимакарза тухмиҳои гандуму сабзавот, нуриҳои маъданиву ниҳолҳои босамар гирифта, дар ҳақиқи мудири зироат Бадриддини Обид дуои хайр мекарданд.

Як мох пеш зану духтаронаш ҳам аз Кобул ба Сабзихарв омаданд. Нуриддин, писари кенчаи Обидшоҳ янгову кудакхояшро аз шаҳри Файзобод то Рогистон савори мутар(мошини мусофирбар) оварда, сипас ду ҳафтаи расо онхоро аспакиву ҳаракиву пои пиёда бо сад захмату мушкилот ба кишлок расонд.

Бадриддин дар хусуси занаш чизе ба мадараш нагуфта буд, вале ба назари муйсафед чунин менамуд, ки синхори кобулиаш обистан аст. Ростиву дурустии чашмдошти уро, рузе, замоне ки у ба кампираш дар оташдони аловга(чоӣ пухту паз-лафзи кукхистони) кумак мекард, аз забони ҳуди Моҳинав шунид:-Синхорам писардор шудан меҳоҳад.- Нияти нек-нимӣ давлат. Кошки, ман дар ҳамин даврони пири руи набераи мардинаро меидам,- алови оташдонро паст карда, гуфт Обидшоҳ.-Камтолеъанд писархоём. Чор духтар Нуриддин дораду шаш духтари дигар Бадриддин,-хокистари руи нони пухтаро пуф-пуфкунон гуфт Моҳинав.-Агар Бадриддин писардор шавад, барзагови кулбаиамонро(барзагов барои шудгор) кушта, оши ҳудоӣ меидхам.-Холо сабр кун мардак, пеш аз туй нақора навохтан чи зарур.- Не дилам гувоҳи меидхам, ки набераам мардина аст.-Агар набошад-чи?-Чаро?-Ин қадар чаро, чаро мегуӣ мардак. Бубин Давлатмоҳ танхо баъди духтари ҳафтумаш Раҳмиалиро таваллуд карду Хадичаи убаричуи Талабшоҳро пас аз нух духтар ба дунё овард.-Холо, ба назарат писари мо ҳам мисоли Сарваршоҳи падари Талабшоҳ баъди духтари нухумаш писардор мешавад?-Ҳудо медонад?-Муқаддамтар аз хама ба ман саломатии синхорам аст. Он тарафашро зинда монем, боз мебинем,- мушаввашона гуфт Моҳинав. Гуфтугуи онхо бо ҳамин хотима ёфт.

Муйсафеди Обидшоҳ бараъло меид, ки Бадриддин аз беписари хуш нест. Боре як чанчолақеро, ки байни писару синхораш руҳ дода буд, шунида буд, ки Бадриддини ошuftаву пургила таъназанон ба занаш мегуфт:-Аз ту фақат духтар мезояду бас. Агар ман модапуштии туро медонистам, қайхо зани дигар мегирифтам.- Агар ман духтар ёфтам аз иқболи баланди худ. Ба зан мардум чи бехтар-духтар. Холо, ки дар назарат пир шудааму майли зани дигар дори, он зан ҳам ба ту духтар мезояду бас ва экизаку дугоник. Ана баъд мефаҳми, ки модапушт манам ё ту.

Муйсафед аз тезабонии синхораш норохат шуд. Ин гуна баландпарии синхорро чашмдор хам набуд.-Кобули аст дигар, кобули. Бадриддин агар зани сабзихарви мегирифт, хубтар мебуд. Занҳои моро камчиншапу чубшап куни хам «лому мим»е намегуянд. Холо сазои сари писари вазифадору бомаълумотам хамин будааст. Малолай бо васфи оне, ки кобули хам бошад, духтари як рахтшуи бенавое буд, ки фарзандонаш дари мактабу мадрасаро надида буданд.

Обидшоҳ, баъди оне, ки писари хаждахсолааш озими сафари Кобул шуда буд, тақдирӣ уро ба Худо супорид. Он вақтҳо дар мамлакат ҷангу муҳолифатҳои байни қувваҳои ҳукумати ҷумҳурии нав даргирифта буданд. Обидшоҳи намозгӯзор ҷун пештара мунтазам ба масҷид мерафт. Ду-се бор дар масҷид шахсони баладу нобалад уро аз Бадриддин пурсон карданд. Дар аввал гуш ба қари зад ва дар ниҳоятӣ иҷборӣ қутоҳаққ гуфт:-Баҷаам дар қадом як мадрасай Кобул дар муллои меҳонад. Мардумон суҳанони бардуруги Обидшоҳро рост пиндоштанд, вале андак пасантар замоне, ки як ҷавони шурангези роғии тоза аз Кобул омада, дар Донишгоҳи зироат муҳассил шудани Бадриддинро ба бошандагонӣ дех гуфт, рузҳои сиёҳи Обидшоҳ оғоз ёфтанд. Обидшоҳ мисли пештара шоғирди мактаби олии давлатӣ будани писарашро боисро рад мекард ва бо ин амали яқравонааш танҳо ғазабӣ сарқумандон-Ваҳхобҳои якҷашмаро зиёд мекард. Билоҳира, Ваҳхобхон, ки қаҳру ғазабаш аз тан надодани Обидшоҳ мисоли оташ аланга мезад, шиканҷаӣ сабуки дигареро ба Обидшоҳ раво надида, фармон дод, то уро дар доҳили сабади қачоқамонанде қоим(маҳкам) баста, аз теппаӣ Сабзихарв ба Зангиён сарозер «ҷар» қунанд. Обидшоҳи дасту по бастаӣ қулулу ғирех дар доҳили сабаде, ки ғалтон-ғалтон аз санге ба санге ва аз ҷуе ба ҷарие мебарид, баланд-баланд овоз меод:-Қушед маро ҳудобехабарҳо. Ҳунам дар ғарданатон. Писарам дар шаҳр меҳонад. Шумо барин бесаводу гули қуҳгард нест. Ягон руз омада, қассосамро аз шумо меғирад.

Сабади нимшиқаста, наздик ба заминҳои нимаобии Зангиён омада, аз шасти худ ғашт ва бо суръати пасте ба танаӣ пиртуе барқурда, як қадам дуртар аз он, ҷо ба ҷо қарор гирифт. Аз байни тудай мардони хангомачу танҳо ду муйсафеди бозаҳраву савобчу ҷуръат пайдо қарда, Обидшоҳи сару тан шиқастаӣ нимҷонро аз сабади наҳсбор берун бароварданду бо қумаки ду баҷаӣ ҳурдсол бо худ ба дехаӣ Зангиён бурданд.

Як моҳи баста Обидшоҳ бемори бистарӣ буд. Ним соли дигар маризии равони дошту ба ҳар раҳгузари ношиноси аз пеш омада, овозашро паст қарда меғуфт:-Писарам ҳукумати аст. Холо нигоҳ қарда ист, вай дар Кобул соҳибмансаб мешаваду як руз мебинӣ, ки ба Сабзихарв омада, ҳамаӣ мунофиқонро беобрӯ меқунанд. Суҳанони Обидшоҳи маланг ҷун тире бар нишон дуруст баромаданд. Бадриддин баъди фориғ шудан аз Донишгоҳ дар Кобул қор пайдо қарда, пасантар аз тарафи давлат дар яке аз маҳаллаҳои ободӣ Кобул ҳонаеро хам соҳиб шуд. Баъди понздаҳ соли ҷудоӣ, аниқтараш дар айёми тутпазу ғандумдарав, замоне ки барфҳои сарӣ қуталу бандҳои Лозароб як қаме об шуданду аз пайраҳаӣ наҳҷиргузари Дуоб як шикорҷӣ қуфи ба Сабзихарв омад, Обидшоҳ қори ҳонаро ҳаволаӣ Нуриддин қарду бо ду хамдеҳаш раҳти сафари Қабулро баст. Баъди ду ҳафтаӣ расо Обидшоҳ бо хамсафаронаш ғоҳе пиёдаву ғоҳе савори мутар ба Кобул расиданд ва бо

сад машаккати дигар махаллаву хонаи Бадриддинро пайдо карданд. Писару синхор падарро хуш истикбол карданд. Синхораш бо хушахлокиву ширинзабони Обидшоҳу хамсафарони бехешу беманзили сабзихарви дар хайрат монда буд. Дар чошт Малолай замоне дид, ки хусураш ба хурдани афлесун балад нест, як афлесуни пухтаи норинчиро пора-пора карда, сипас донакхояшро гирифта, дар назди муйсафед монд. Бадриддин то бевактии шаб бо падару хамдехагон чак-чак мекард, вале аз дам ба дам хамъэзакашии падари пираш рамуз гирифта, бо розҳои дигари ногуфта, мачбур шуд, то ба утоқи хоби худ гузарад. Хамсафарони мондаву шалпаршудаи Обидшоҳ даруни рахти хоби сабуку тоза, ки дар болои қоилини патдори эронии руи фарши мехмонхонаи мучаххаз густурда шуда буд, гута зада, ба хоби ширин рафтанд.

Аз чи бошад, ки хоби Обидшоҳ дафъатан парид ва у боз ба фикру хаёлҳои ширине рафт:- Хуб шуд, ки Бадриддин хондан омаду аз марзу худуди Сабзихарв хорич шуд, вагарна холо мисоли Нуриддин дар сиёхона хоб мекарду дар отангҳои душворгузари кухистон аз думи хар мегашт. Хамин дам гапи шухиомези ягона муаллими баъди чангҳо зинда мондаи карьяшон Назар Хусайн боз ба ёди у омада буд, ки рузе дар сахни масҷид гуфта буд:-Хамин Сабзихарви мо собуни илм аст. Шахси босаводу бофарханг дар карьяи мо аз набудани китобу китобхона илми андухтаашро аз такрор накардану тадрис надодан аз ёд мебарорад ва илми он шахс мисоли рахти бо собун шуста шуда, пок мешавад. Кадом як одами дигар сухани уро кувват дода, бо овози баланд гуфт:-Сабзихарви бошу дар Сабзихарв мабош.

Муйсафед дастони тари худро бо дастпок позакунон аз ташноб берун баромаду назар ба осмон кард. Руз охиста-охиста сапед мешуд. Карья орому соқит буд. Обидшоҳ аз сулҳу озодии кишвару мантика бо як нашъаи рухавзое нафаси сабуке кашида, лангон-лангон суи сиёхона равон шуд. То расидан ба он ҷо дар майнаи муйсафед як фикри касосгирона шуъла зада, у бо алам аз дил гузаронд: -Таззодро бубин, ки баъзе аз мунофикон, ки Обидшоҳро хоину Бадриддинро ленинбачча мегуфтанд, холо аз дасти коммунистҷуҷаи писараш тухми гандум мегиранду ба фарзандонашон аз Шугнон муаллим киро мекунанд. Сазои сарашон ин тангназаронро. Тухми мардумони бодонишу фархангиро канда, диданд, ки аз дах-дувоздах муллову кориёни мадраса чизе сохта намешавад, инак ба Шугнони дурдаст рафта, муаллими риёзиву кимиёро дарвеза карда, ба Сабзихарв меоранд.

-Ого шумо омода хастед?-Лахзае бош писарам, то махсиямро пушам.

Баъди намози бомдод, ду марди савобҷуй бо дастархонҳои накшини пури нону халво ба масҷид даромада, шаш мусофири роғии заршуйро бо чойу халво зиёфат доданд. Сухбати он ду марди нондеҳу мусофирнавоз бо заршуйро роғи диккати Бадриддинро чун оханрабо ба худ кашид.-Дар Роғ магар тилло нест, ки шумо ба Сабзихарв меоед?-Эҳ додар, мо мардумони лалмакорем. Порсол дар Роғистон хушксолии сахте омаду кишти дехкониамон мукамал бисухт. Даръёву дара дар мулк набошад, зар аз кучост. Тиллоро мо бо захмати бисёр факат дар хамин сангзори шагалзори сохилҳои даръёи Ому пайдо мекунем,-дар ҷавоб гуфт, марди сиёхчурдаи ҷугинамо, ки аз афташ сардори он панҷ нафар заршуи дигар буд. -А-а, шумо хам мисоли мардумони хамсоҷакишҳои мо Зарғариёни

камоб аз тиллокори мафоди зиёде мебинеду аз кишту зироат камтар.-Не,чаро? Агар соли, ки бориши хуб бошад, гандуми Рог ба хама мерасад, дар хушксоли бошад вой бар холи мо.-Барои хамин мо кухистониён як макол дорем, «ба лалмакор духтар мадеҳ». Аз шунидани ин зарбулмасал ках-кахи роғиёну сабзихарвиҳо дар масҷид якбора баланд шуд.

Бахори гулрезии кухистон тезгузару ноаён бо мардумон худохофизии қард. Тобистони гарм, ки бо буи хуши меваи тути дар боғҳо рехтаву дар болои боми мардумон хушкшуда, мардумонро маст мекард, Сабзихарвро ба огуш гирифт. Бадриддин чун харвақта дар қаръаҳо сафару гаштор дошту дар сари замин бо дехконҳои вулусволи мусохибу маслихатгор буд. Аз серкории у хатто ин аёми тезгузари бахорро пайхас ҳам накарда буд. Муйсафеди Обидшоҳ гоҳ-гоҳ сабадҳои кухнаро химчабанди мекарду баҳри набераи мардинаи ҳоло таваллуд нашудааш, исми муносиб мекофт.- Бача дар сафар,номаш Музаффар.-Чи ном монам уро?-Шакархусайн ё Наботхусайн?-Не бехтараш Додиили ё Додағиихудо.-Не намешавад. Боз хамин мардумони мо исми мубораки набераамро пурра нагуфта, Даихудояш мегуянд.-Ё Мавлододаш ном монам?-Хамин Саидхасану Саидқозим ҳам хуб номанд. Хар ном нишоне дорад. Хубтараш уро Хумоюншоҳ ном мемонам.-Ё Некпай? Ё Навид? Ё Муборақшоҳ?-Ёфтам, ёфтам,-аз суханони базарда талаффузкардааш, пурхарос ба атроф нигаристу, сипас каф бо кафи дигар суда, бидуни андешаи дигаре Обидшоҳ бо қатъият дар дил гуфт: « Об дар кузаву мо ташналабон мегардем. Умрам ба поён расидааст. Чи бади дорад, агар набераамро Обидшоҳ ном мемонам?-Обидшоҳу вассалом. Исми дигаре зарур нест. Бесаводу дехкони дунёнодида ҳам бошам, муреро наозурдаам. На ҳукумати будаму на чиходи шудам. Мисоли дигар қумандонон аз ҳаққу ҳуқуқи бенавоён суистифода накардаму манзили қасрмонанди дутабақа ҳам насохтам.На қукнокор будаму на қочоқбари маводи муҳаддир. Аз бисоту моли дунё чи доштам, факат хамин ҳонаи урфии бобигиву се гов ва даҳ сар буз бо се чериб (си сотих) замин ду боғаки тутзори дигар. Ману аёлам дар ҳона нону пиёз доштем пешонаи боз. Раҳгузар аз дари ҳонаам агар гузашту шир аз ман хост, ман шири ба маскааш бурдам ва агар дугам мефармуд, ман қаймоқ ҳам ба у мебурдам. Ба нони чав қаноат доштаму ба тутпишти аз ҳастут гузарони дунё мекардам. На тег ба мардумон кушодаму на қасеро захми забон задам. Беш аз ин чи ҳам мекардам. Панди падарро пазируфтаму зоҳидиву обидиро хуш кардам. Бигузур набераам ҳам мисоли ман ботаквою парҳезкор ва зоҳиду обид шавадуман дар он дунёи дигар роҳату осуда.

Моҳинав дар пинҳони ду моқиву як хуруси қавонро алоҳида гизо меод. Боре, вақте ки моқиеҳои дустдоштаашро бо хурусак дар доҳили шолаи(оғили бе боми тобигона) холи хур меод, хучаинаш мисоли тарошаи аз бом афтада, дар наздаш пайдо шуда, уро тарсонд.-Занак мурғакхоятро фарбеҳ мекуни.-Бале, барои синҳори қобулият.-Ба Малолай?- Дигар ба ки мешуд? Охир мардак бубин, Малолай бечора ба чи меҳнату захмат ба Сабзихарв расид. Хамин бачаи дар сафараш фарзанди даҳумаш хаст?-Даҳум?-Хо даҳум, шаштоаш номи Худо зиндаву чори дигарашон дар хурди фавтидаанд. Ягона умедам ба ҳамун момодояи тоҷикистонист, ки дар шифоҳонаи Нусай аст. Синҳорамон қавихайкалу бағушт

аст, вале боз хам Худо нишон надихад. Валодату сад дарду тахлука гуфтаанд. Иншоаллох хамааш хуб мешавад.-Кошки.

Субхидам овози пичирросии Мохинав Обидшохро аз хоб хезонд.-Марак(мардак) хез ба утоки Нуриддин гизар. Синхорамонро дарди валодат гирифт. Муйсафед бидуни пурсише бошитоб коло бар тану салла бар сар нихода, аз хона бадар шуд.

Бадриддин мушаввашона сигори нимсукта дар дахан, ру-руи хавли ин-су,он-су кадам мезад. Обидшох ба утоки Нуриддин даромада, уро наёфт. Аз духтари калонии Бадриддин пурсони амакаш кард .-Ба Нусай рафт. Огоям кокои(амак) Нуриддинро барои овурдани кобилаи(акушерка) тоҷикистони ба шифохона равон кард,-бо лахни ширини кобули гуфт Шикебо.-Хуб кард. Лахзае Обидшох пушт ба сутуни хона монда, оромӣ бехис чашм ба шифти хона духт. Баногоҳ, гуё кайке уро газида бошад, ки у асабони даст ба гардан бурда, онро хорида-хорида бо суръати тезу дави бачагона хоричи хона шуд.-Огочун кучо мери, чой омода шуд,-садои Шикебо баланд шуд.-Духтарам ман хонаи домодам Хичронхусайн рафтам. Агар огоят аз ман пурсон кард,- ба у бигуй. –Хуб шудааст,огочун.

Дар кунчи хавлии Хичронхусайн духтари Обидшоҳ Арафамоҳ санги сиёҳи дарозшакле дар даст, тути хушки Ревичи дар сангчувоз майда мекард. Падарро дар ин субҳи барвакт, дар хавлии хеш дида, Арафамоҳ саросемавор румоли калони сарашро то ба пешони фароварду бо изтироб ба падар гуфт: -Салому алейкум падар.- Дар хона тинчист?-Тинчи.- Огои Хичрони(ин гуиш ва тарзи мурочиат ба домодро, замоне ки хардуяшон дар Эрон муздуркори мекарданд, аз хаммазхабони эронии худ ёд гирифта буд) кучост?-Ба чуворимакказор ба обдихи рафт.-Садояш кунам?-Бале. Дах дакика баъд Хичрони дохили хавли шуд. У бели дасташро ба пахлуе партофта, бо як эхтироми хоссае аз дасти хусур бусид ва хайрону хандон савол кард:-Амак дар хона карорист?-Беҳи карорист.-Чой хурди?-Оре.-Ин тавр бошад ба айлоки тобистонаамон ба Хуфдара мерави. Кулбагови пешонакашкаамонро очилан аз айлок ба кишлок меори.-Ба чашм амак. Ба дав меравую ба дав меои.-Ба чашм.-Феълан Худо хофиз.-Худо хофиз.

То чошт Малолай аз дарди зоидан ба худ мепечид. Аз шарми хушдоману аз тарси хамсояхои гапчин нолиш хам намекард. Дандон ба дандон мемонду мисоли мори саргалтон руи бистар мехазиду лаб мегазид. Хушдоманаш дакикае уро бо Арафамоҳ мемонду ба берун баромада, ба пайроҳаи борик, ки ба Нусай мебурд, менигарист. Аз Нуриддину кобила дараке набуд. У ба хона даромада, бо пухтани атолаву халво худро андармон месохт, вале хар дам чумчаи ошхуриву корди ошбури аз дасти у меафтид ва Мохинави бечора гуш ба кимору чашм ба роҳ ноумеду хаста, мокувор байни хонаву хавли даводави бефоидае дошт. Як вақт садои шихаи аспро шунида, Мохинав руи нахи(суфаи баланд барои хоб) хона нишаста, охи сабуке кашид. Кобила, ки Резагул ном доштаст, муносиб ба номаш як духтари резапайкар дар тан либости тоҷикиву дар даст куттичаи дору, баъди поин шудан аз асп саросемавор бо ду хамсоязан холпурси карда гуфт:- Хонуми касал дар кучост?

Се соат баъд аз дохили хонаи Обидшоҳ гирияи тифлона баланд шуд. Мохинав бечуръатона ба утоки Нуриддин даромад. Духтарҳои Бадриддину Нуриддинро бо бахонае ба хавли фиристода, гуфт: -Марак синхормон духтарча ёфт. Духтарча норасиду хафтмоха будаст. Агар хамун кобилаи убаридаръёи намебуд, синхорамона аз даст меодем. Обидшоҳ чизе нагуфта, бо пешонии пурчину дили пурандух ба берун баромад. Нуриддинро пурсон кард. -Ба хонаи аммаи Арафамох рафт,- дар ҷавоб гуфт Шикобо. Обидшоҳ Нуриддинро дар хонаи Хичрони машгули ҷойхури дида бо ситеза гуфт: -Бачаам бо аспат чордастзанон ба айлоки Хуфдара мерави. Аз пеши ҷупони Назриали нарбузи сиёхамонро гирифта меори. Агар дар нимароҳ Хичрониро бубини, ба у бигуй, ки зинхор кулбаговамонро наёрад. Гови кулбаиро барои дигар кор мемонам.-Боба, ин кадар саросема чароёд?-Аккалан, араки аспам каме хушк мешуд?-Не хамин хозир мехези. Фурсат кам аст. Нуриддин, ки якравии падарро медонист, дигар чизе нагуфт ва пиёлаи пури ҷойро монда, савори асп гашт. Сони, бо ду пой дар узангу махками худ сахтакак ба шиками Саманди шалпару арақшор зада, уро махмез дод.

Ду хафта баъд аз айлок хабари баде ба карья омад. Назриалии ҷупон бо шаш сар гови мардум дар рузи чумба, ки рузи борони буд, зери селе монда халок шудааст. Нуриддин бо ҷавонҳои дигари карьяашон барои овардани мурдаи Назриали ба Хуфдара рафтанд. Шарики Назриали Сафдархусайнро дар айлок гирияну нолон ёфтанд. У бо ҷашмони пури обу овози ларзон гуфт: -Подаро аз ҷаро оварда дидам, ки ду барзагови амаки Обидшоҳу ҷор гуночини Шералии мудирӣ мадраса нестанд. Назриали барои овардани онҳо рафт. Дигар, ногаҳои борони сел боридан гирифт. Назриали говхоро пешандоз карда, наздик ба дараи куталаки Зоки, ки аз хамин айлок намоён аст, расид. Хамин дам садои баланди селро шунида, дидам, ки сели дара Назриалии рахматиро бо хамун шаш гови бадхосияти дигар ба комаш кашид. Дигарша ёд надорам. Мардони хайратзадаву гамгин Сафдархусайнро тасалло бахшида, ба ҷои ходиса рафтанд.-Нуриддин навод хамон барзаговҳои харом шуда, харду аз шумоанд,-бо захрханде ба захми Нуриддин намак пошон гуфт хамсояшон Чорубкаши даханьяла.-Нашуниди, Сафдархусайн чи гуфт ,- бо газаб гуфт Нуриддин.-Харду аз мо будаанд ва яктоаш гови кулбаиамон.

Наздик ба сели дахшкатнок расида, Нуриддин даруни лойкаи пурсанг сари пурхуни барзагови пешонакашкашро дид, вале аз дидани ин манзара абрувони гирехаш кад ёзона, рост шуданду ба лабонаш табассум дамид. У хам шуда, сари барзагови шохшикастаашро сила кард. Пасон як бори дигар аз Назриалии ҷавонмарг ёд карда, бо киёфаи чидди ду даст ба руй бурда, зери лаб гуфт.-Худоё, худовандо, илоҳо ҷои Назриалии гуррамарг ҷаннат шавад. Омин. Лекин хамин барзаговамон хуб шуд, ки харом мурд. Ин сазои сари мост, ки бо оши хайрот шухи кардем,- бо захрханде аз дил гузаронд Нуриддин.

Муаллиф Довудшоҳи Сулаймоншоҳ
Санаи иншо 18-и январӣ соли 2012